

Det är faktiskt inte helt enkelt att som veterinär prata om blommor och bin. Inte minst för att djur kan vara ganska ogenerade i sina beteenden.

FOTO: LARS PEHRSON / TT

För en veterinär kan det mest **genanta** vara normalt

Det är sant att veterinärer inte så lätt blir generade i sin yrkesroll. Vi är nog ofta så otroligt fokuserade på att lösa ett problem, att obekväma situationer eller samtalsämnen inte uppfattas som annat än normala.

För en god tid sedan var jag inbokad på en fertilitetskontroll av en jämthundshane i sina bästa år. Husse var förtvivlad eftersom tre tikan gått tomma efter parning. Hanen hade innan dess haft några fina kullar med valpar som presterat över förväntan i jaktskogen.

Nu ville husse veta - hade pistolen verkligen rätt laddning?

Efter en pedagogisk genomgång om förfarandet och noggrann undersökning av hunden kunde jag inte konstatera att något var onormalt. Jag tog därför fram löptikstussen, som hundkillar verkligen går igång på, och började skrida till verket. Under utbildningen fick vi god träning av själva provtagningen, men ingen gång var det någon som förberedde oss på att samtidigt konversera en tystlåten husse som vid detta laget hade blivit pionröd i ansiktet.

”Jaha, hur har jakten gått då”, undrade jag medan högerhanden långsamt domnade bort av statistiskt arbete. När väl skottet kom andades jag ut. I mikroskopet kunde jag konstatera att simmarna såg helt normala ut i antal och form.

”Din hunds pistol har en finfin laddning”, kunde jag glatt meddela husse. Husse blev så till sig av glädje att han i all sin blyghet gav mig en stor bamsekram. ”Tack”, sa han, ”du har gjort min dag”. Husse höll hårt i utlåtandet om

Djur är egentligen inte så olika oss när det gäller blommor och bin - de är bara lite mer pang på rödbetan.

bra spermakvalitet när han och hunden sedan lämnade kliniken med hög svansföring.

Det är faktiskt inte helt enkelt att som veterinär prata om blommor och bin. Inte minst för att djur kan vara ganska ogenerade i sina beteenden. Att plötsligt börja tillfredsställa sig med kuddarna i mattes favoritsoffa är egentligen ett helt naturligt hundbeteende, men kan naturligtvis skapa irritation hos djurägaren. Inte heller är det lätt att som djurägare förhålla sig till sin honkatt som sjunger arior nätterna långa, medan hon försöker para sig med elementet. Som veterinär gäller det att först tolka djurägarens berättelse om icke fungerande pistoler, viselpipor och apparater (ni förstår nog vad som avses) och sedan försöka förklara beteendet eller symptomet som djuret faktiskt uppvisar. Djur är egentligen inte så olika oss när det gäller blommor och bin - de är bara lite mer pang på rödbetan.

Så om du någon gång funderar över ditt djurs blommor och bin-beteende eller kanske planerar en kull hundvalpar eller kattungar kan det vara bra att fråga en veterinär. Vi blir som sagt inte så lätt generade.

Anna Pamuk

anna@fjallveterinaren.se

